

Оборона Європи потребує нового договору

Глави держав та урядів, які зустрілися на Кіпрі, обговорили статтю 42.7 Договору про Європейський Союз, яка встановлює положення про взаємну оборону.

Це положення було введено в дію тільки один раз, а саме Францією після терактів 2015 року. Воно є обов'язковим, оскільки передбачає, що «у разі, якщо держава-член зазнає збройного нападу на своїй території, інші держави-члени зобов'язані надати їй допомогу та підтримку всіма доступними їм засобами», тоді як стаття 5 Договору НАТО говорить лише про «надання допомоги, яку вони вважатимуть необхідною».

Отже, триває дискусія щодо обсягу цього зобов'язання та умов його можливого застосування. Чи будуть вони достатніми для забезпечення ефективної взаємної підтримки?

Чимало міркувань свідчать на користь іншої формули, яка передбачала б укладення нового договору.

Дійсно, американський президент постійно піддає сумніву НАТО, і європейці більше не можуть на 100% розраховувати на Америку як гаранта своєї безпеки.

Як деякі країни Євросоюзу відчують себе зобов'язаними захищати континент, так і інші країни, що не входять до його складу, зокрема Великобританія чи Норвегія, також заявляють про свою зацікавленість.

А що вже казати про Україну, яку всі визнають щитом, що захищає Європу від російської агресії?

Її опір агресії вразив усіх, а її армія вирізняється своєю адаптивністю та інноваційним потенціалом. У відповідь на заклики українського президента, який потребує твердої обіцянки прийняти його країну до ЄС, укладення оборонного договору стало б першим вирішальним кроком у зближенні України з Європою.

Європейські країни могли б взяти на себе зобов'язання надавати Україні тривалу підтримку, не вступаючи при цьому у військові дії, що вони вже зробили окремо, підписавши з нею двосторонні оборонні угоди. Такий крок, швидше за все, поклав би край російським претензіям.

Ретельно опрацьований договір про оборону Європи мав би на меті офіційно закріпити та посилити зобов'язання держав-учасниць, тим самим зміцнивши колективну оборону континенту. Його головна перевага полягала б у тому, що він став би не лише потужною декларацією солідарності, а й зобов'язанням, більш міцним, ніж просто положення договору, яке, здається, не всі готові виконувати.

Я вже пропонував цей шлях у [2016 році](#), щоб уникнути деяких наслідків Брекзиту та зберегти зв'язки Великобританії з континентом.

Ми відчуваємо, що модель європейської інтеграції потребує оновлення для того, щоб відповідати новим викликам. Першим із них є забезпечення колективної оборони для гарантування миру. Такий договір може слугувати зразком та поштовхом для відродження Європи, заснованого на конкретних досягненнях.

Щоб зосередитися на своїй безпеці та зберегти мир, який відтепер перебуває під загрозою, не ставлячи під сумнів майбутнє НАТО, яке вже не залежить від неї, щоб підтвердити свою рішучість та солідарність своїх членів та партнерів, Європі потрібен новий оборонний договір. І це потрібно зробити зараз!